Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (osmo prošireno vijeće)

3. svibnja 2018.*

„Damping – Uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Kine – Izmjena konačne antidampinške pristojbe – Djelomična privremena revizija – Tužba za poništenje – Izravni i osobni utjecaj – Dopuštenost – Određivanje uobičajene vrijednosti – Izračunana uobičajena vrijednost – Promjena metodologije – Osobni tretman – Članak 2. stavak 7. točka (a) i članak 11. stavak 9. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 [koji su postali članak 2. stavak 7. točka (a) i članak 11. stavak 9. Uredbe (EU) 2016/1036] – Prilagodba vremenskih učinaka poništenja”

U predmetu T-431/12,

Distillerie Bonollo SpA, sa sjedištem u Formigineu (Italija),

Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, sa sjedištem u Borgoriccu (Italija),

Distillerie Mazzari SpA, sa sjedištem u Sant’Agata sul Santernu (Italija),

Caviro Distillerie Srl, sa sjedištem u Faenzi (Italija),

Comercial Química Sarasa, SL, sa sjedištem u Madridu (Španjolska),

koje zastupaju R. MacLean, *solicitor*, i A. Bochon, *avocat*,

tužitelji,

protiv

Vijeća Europske unije, koje zastupaju S. Boelaert i B. Driessen, u svojstvu agenata, uz asistenciju G. Berrischa, *avocat*, i N. Chesaites, *barrister*, a zatim G. Berrischa i naposljetku N. Tuominena, *avocat*,

tuženika,

koje podupire

Europska komisija, koju su zastupali M. França i A. Stobiecka-Kuik, a zatim M. França i J.-F. Brakeland, u svojstvu agenata,

i

* Jezik postupka: engleski

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, sa sjedištem u Changzhouu (Kina), koji zastupaju E. Vermulst, S. Van Cutsem, F. Graafsma i J. Cornelis, *avocats*,

intervenijenti,

povodom zahtjeva na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 626/2012 od 26. lipnja 2012. o izmjeni Provedbene uredbe [Vijeća] (EU) br. 349/2012 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2012., L 182, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 127., str. 170.),

OPĆI SUD (osmo prošireno vijeće),

u sastavu: A. M. Collins (izvjestitelj), predsjednik, M. Kancheva, E. Bieliūnas, R. Barents i J. Passer, suci,

tajnik: C. Heeren, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 17. listopada 2017.,

donosi sljedeću

Presudu

Okolnosti spora

1 Vinska kiselina upotrebljava se, među ostalim, u proizvodnji vina i drugih pića te kao retardant u sadri. U Europskoj uniji i Argentini vinska se kiselina L+ proizvodi iz nusproizvoda u proizvodnji vina, vinskog taloga, i pretvara u kalcijev tartrat, a potom u vinsku kiselinu. U Kini se vinska kiselina L+ i vinska kiselina DL proizvode iz benzena koji se pretvara u anhidrid maleinske kiseline, a potom u maleinsku kiselinu i naposljetku u vinsku kiselinu. Vinska kiselina proizvedena kemijskom sintezom ima ista fizička i kemijska svojstva kao i istu osnovnu upotrebu poput one proizvedene iz nusproizvoda u proizvodnji vina.

2 Dana 24. rujna 2004. više europskih proizvođača, među kojima su društva Comercial Química Sarasa, SL, Distillerie Mazzari SpA i Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, podnijelo je Europskoj komisiji pritužbu u vezi s dampingom u području vinske kiseline.

3 Dana 30. listopada 2004. Komisija je u *Službenom listu Europske unije* objavila Obavijest o pokretanju antidampinškog postupka povezanog s uvozom vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2004., C 267, str. 4.).

4 Proizvođači koji su podnijeli pritužbu iznijeli su svoje stajalište.

5 Komisija je obavila posjete radi provjere u prostorijama niza europskih proizvođača, među kojima su i tri društva navedena u točki 2. ove presude i društvo Distillerie Bonollo SpA.

6 Dana 27. srpnja 2005. Komisija je donijela Uredbu (EZ) br. 1259/2005 o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2005., L 200, str. 73.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 86., str. 155.; u daljnjem tekstu: Privremena uredba).

7 Dana 23. siječnja 2006. Vijeće Europske unije donijelo je Uredbu (EZ) br. 130/2006 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2006., L 23, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 112., str. 74.; u daljnjem tekstu: Konačna uredba).

8 Nakon što je 4. kolovoza 2010. objavljena obavijest o predstojećem isteku određenih antidampinških mjera (SL 2010., C 211, str. 11.), Komisija je 27. listopada 2010. primila zahtjev za reviziju po osnovi isteka tih mjera koji su podnijeli tužitelji, društva Caviro Distillerie Srl, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo, Distillerie Mazzari i Industria Chimica Valenzana.

9 Komisija je 26. siječnja 2011. objavila u *Službenom listu Europske unije* Obavijest o pokretanju revizije po osnovi isteka i revizije antidampinških mjera primjenjivih na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2011., C 24, str. 14.) na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.; u daljnjem tekstu: Temeljna uredba) [koja je zamijenjena Uredbom (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.)] i, konkretnije, na temelju članka 11. stavka 2. Temeljne uredbe (koji je postao članak 11. stavak 2. Uredbe 2016/1036).

10 Dana 9. lipnja 2011. tužitelji su podnijeli zahtjev za djelomičnu privremenu reviziju u vezi s društvima Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd. i Ninghai Organic Chemical Factory (u daljnjem tekstu: dva kineska proizvođača izvoznika), na temelju članka 11. stavka 3. Temeljne uredbe (koji je postao članak 11. stavak 3. Uredbe 2016/1036).

11 U skladu s člankom 11. stavkom 3. Temeljne uredbe, Komisija je 29. srpnja 2011. objavila u *Službenom listu Europske unije* Obavijest o pokretanju djelomične privremene revizije antidampinških mjera primjenjivih na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2011., C 223, str. 16.).

12 Dana 16. travnja 2012. Vijeće je donijelo Provedbenu uredbu (EU) br. 349/2012 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine nakon revizije nakon isteka mjera prema članku 11. stavku 2. Temeljne uredbe (SL 2012., L 110, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 127., str. 105.).

13 Komisija je istog dana tužiteljima dostavila dokument o konačnoj objavi koji sadržava bitne činjenice i razmatranja na temelju kojih namjerava preporučiti izmjenu antidampinških mjera koje su na snazi.

14 Istog dana tužitelji su Komisiji poslali zahtjev za pojašnjenje u vezi s izračunom uobičajene vrijednosti.

15 Dana 19. travnja 2012. Komisija je dostavila svoj odgovor tužiteljima.

16 Dana 25. travnja 2012. tužitelji su Komisiji poslali svoje primjedbe na dokument o konačnoj objavi, pri čemu su osobito kritizirali navodnu promjenu metodologije primijenjene za izračun uobičajene vrijednosti. Osim toga, tužitelji su zahtijevali saslušanje s Komisijinim predstavnicima.

17 Dana 10. svibnja 2012. na saslušanju s Komisijinim predstavnicima tužitelji su iznijeli svoje prigovore na njezino stajalište. Osim toga, oni su podnijeli dodatna pisana očitovanja 16. svibnja i 7. lipnja 2012.

18 Nakon postupka djelomične privremene revizije, koji se odnosio na dva kineska proizvođača izvoznika, Vijeće je 26. lipnja 2012. donijelo Provedbenu uredbu (EU) br. 626/2012 o izmjeni Provedbene uredbe br. 349/2012 (SL 2012., L 182, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 127., str. 170.; u daljnjem tekstu: pobijana uredba).

19 Pobijanom uredbom dvama kineskim proizvođačima izvoznicima u biti nije odobren tretman tržišnog gospodarstva (u daljnjem tekstu: MET), a nakon izračuna uobičajene vrijednosti na temelju informacija koje je dostavio proizvođač koji je surađivao u analognoj zemlji, Argentini, antidampinška pristojba primjenjiva na proizvode koje proizvode dva kineska proizvođača izvoznika uvećana je s 10,1 % na 13,1 % odnosno s 4,7 na 8,3 %.

Postupak i zahtjevi stranaka

20 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 28. rujna 2012. tužitelji su pokrenuli ovaj postupak.

21 Dopisom podnesenim tajništvu Općeg suda 5. prosinca 2012. tužitelji su zatražili prekid postupka. Dopisom podnesenim tajništvu Općeg suda 7. prosinca 2012. Vijeće je također zatražilo prekid postupka.

22 Dana 13. prosinca 2012. predsjednik prvog vijeća Općeg suda prihvatio je zahtjev za prekid postupka na razdoblje od dvije godine, na temelju članka 77. točke (c) Poslovnika Općeg suda od 2. svibnja 1991.

23 Aktima podnesenima tajništvu Općeg suda 31. siječnja i 16. svibnja 2013. Komisija i Changmao Biochemical Engineering zatražili su intervenciju u ovom postupku u potporu zahtjevu Vijeća.

24 Dopisom podnesenim tajništvu Općeg suda 13. studenoga 2014. tužitelji su zatražili nastavak prekida postupka. Dopisom podnesenim tajništvu Općeg suda 19. studenoga 2014. Vijeće se složilo s tim zahtjevom.

25 Dana 27. siječnja 2015. Opći sud prihvatio je zahtjev za prekid postupka do 13. travnja 2015. na temelju članka 77. točke (c) Poslovnika od 2. svibnja 1991.

26 Dopisom podnesenim tajništvu Općeg suda 18. svibnja 2015. tužitelji su zatražili dodatni prekid postupka. Međutim, budući da se Vijeće protivilo tom zahtjevu dopisom podnesenim tajništvu Općeg suda 5. lipnja 2015., postupak u predmetu nije se mogao prekinuti na temelju članka 77. točke (c) Poslovnika od 2. svibnja 1991.

27 Zasebnim aktom, podnesenim tajništvu Općeg suda 29. lipnja 2015., Vijeće je istaknulo prigovor nedopuštenosti u skladu s člankom 114. stavkom 1. Poslovnika od 2. svibnja 1991.

28 Dana 22. travnja 2016., na temelju članka 27. stavka 3. Poslovnika Općeg suda, ovaj predmet dodijeljen je novom sucu izvjestitelju, koji je raspoređen u šesto vijeće i koji je rješenjem od 20. srpnja 2016. odgodio odluku o prigovoru o nedopuštenosti do odluke o meritumu i odredio da će se o troškovima odlučiti naknadno.

29 Odlukom od 9. rujna 2016. i rješenjem od 15. rujna 2016. predsjednik šestog vijeća Općeg suda dopustio je intervenciju Komisije i društva Changmao Biochemical Engineering, navodeći da im je, s obzirom na to da su njihovi zahtjevi za intervenciju bili podneseni nakon isteka roka određenog u članku 116. stavku 6. Poslovnika od 2. svibnja 1991., dopušteno podnijeti pisana očitovanja tijekom usmenog postupka na temelju izvještaja za raspravu koji im je bio dostavljen.

30 Budući da je sastav vijeća Općeg suda izmijenjen na temelju članka 27. stavka 5. Poslovnika, sudac izvjestitelj raspoređen je u osmo vijeće, kojemu je stoga dodijeljen ovaj predmet.

31 Opći sud je na prijedlog osmog vijeća i primjenom članka 28. Poslovnika odlučio uputiti predmet proširenom sastavu suda.

32 Tužitelji od Općeg suda u biti zahtijevaju da:

— proglasi tužbu dopuštenom;

— poništi pobijanu uredbu, uz održavanje na snazi njezinih učinaka sve dok Vijeće ne poduzme mjere kako bi postupilo u skladu s presudom Općeg suda;

— naloži Vijeću i svim intervenijentima snošenje troškova.

33 Vijeće od Općeg suda zahtijeva da:

— odbije tužbu kao nedopuštenu;

— podredno, odbije tužbu kao neosnovanu;

— naloži tužiteljima snošenje troškova.

34 Na temelju prijedloga suca izvjestitelja Opći sud (osmo prošireno vijeće) odlučio je otvoriti usmeni postupak te je, u okviru mjera upravljanja postupkom predviđenih člankom 89. stavkom 3. točkom (a) Poslovnika, pozvao stranke da odgovore na neka pisana pitanja. Stranke su na ta pitanja odgovorile u propisanim rokovima.

35 Na raspravi održanoj 17. listopada 2017. saslušana su izlaganja stranaka i njihovi odgovori na pitanja koja im je Opći sud postavio usmenim putem.

Pravo

Dopuštenost

36 Prigovor nedopuštenosti koji je istaknulo Vijeće temelji se, s jedne strane, na nepostojanju aktivne procesne legitimacije i, s druge strane, na nepostojanju pravnog interesa tužiteljâ.

Aktivna procesna legitimacija

– Argumenti stranaka

37 Vijeće tvrdi da se pobijana uredba ograničava na blago povećanje antidampinške pristojbe na uvoz vinske kiseline koju proizvode dva kineska proizvođača izvoznika, a da ne mijenja druga utvrđenja izvršena u Uredbi br. 349/2012, kao što su damping koji vrše svi drugi kineski proizvođači izvoznici, materijalna šteta koju je pretrpjela industrija Unije, uzročna veza između dampinga i štete i interesa Unije za održavanje mjera. Vijeće dodaje da je pobijana uredba hibridni pravni instrument. Naime, prema mišljenju Vijeća, iako sadržava pojedinačne odluke za dva kineska proizvođača izvoznika, ona je u odnosu na tužitelje mjera opće primjene. Za potrebe dopuštenosti tužbe, situacija proizvođača izvoznika i proizvođača Unije, kao što su tužitelji stoga je bitno drukčija.

38 S tim u vezi, Vijeće smatra da činjenica da su tužitelji sa svojim zahtjevom za djelomičnu privremenu reviziju bili razlog donošenja pobijane uredbe nije odlučujuća. Prema njegovu mišljenju, da je njihov zahtjev za reviziju odbijen, tužitelji bi mogli pobijati tu odluku. Budući da je postupak djelomične privremene revizije pokrenut na zahtjev tužiteljâ, pobijana uredba koja iz tog proizlazi u odnosu na njih mjera je opće primjene, koju ne mogu osporavati zbog različitih razloga.

39 Kao prvo, prema mišljenju Vijeća, pobijana uredba, koja se ograničava na utvrđenje revidirane antidampinške pristojbe za dva kineska proizvođača izvoznika, ne odnosi se izravno na tužitelje. S tim u vezi Vijeće dodaje da izmjena stope antidampinške pristojbe koja se primjenjuje na uvoze dvaju kineskih proizvođača izvoznika ne može proizvesti pravne učinke na tužitelje jer oni ne plaćaju antidampinšku pristojbu. Čak i kad bi revizija predmetne stope mogla imati gospodarski učinak na proizvođače Unije, uključujući na tužitelje, time se ne bi mogao dokazati traženi pravni učinak.

40 Tužitelji nemaju subjektivno pravo na uvođenje antidampinške pristojbe određene visine u odnosu na njihove konkurente. S jedne strane, uvođenje antidampinških pristojbi podređeno je postojanju interesa Unije. S druge strane, industrija Unije nema subjektivno pravo na to da se pristojba odredi na određenu visinu jer visina pristojbe ovisi o povjerljivim informacijama drugih strana i proizlazi iz ocjene složenih gospodarskih, političkih i pravnih situacija.

41 Kao drugo, Vijeće ističe da se pobijana uredba ne odnosi osobno na tužitelje. Situacija tužiteljâ, kao proizvođača vinske kiseline, analogna je onoj svakog subjekta koji obavlja djelatnosti na tržištu vinske kiseline Unije. S tim u vezi valja uputiti analogijom na sudsku praksu u području državnih potpora, što podrazumijeva da tužitelji mogu dokazati da izmjena antidampinške pristojbe uvedene pobijanom uredbom bitno utječe na njihov položaj na tržištu. Sama okolnost da akt može imati stvaran utjecaj na konkurentske odnose koji postoje na relevantnom tržištu i da se tužitelji nalaze u bilo kakvom konkurentskom odnosu s korisnikom akta nije dovoljna da se može smatrati da se on na njih osobno odnosi.

42 Vijeće odbija kao nedokazanu tvrdnju tužiteljâ prema kojoj industrija vinske kiseline Unije lako može nestati, uzimajući u obzir profitnu maržu industrije Unije tijekom ispitnog postupka revizije.

43 Osim toga, Vijeće tvrdi da činjenica da su tužitelji aktivno sudjelovali u upravnom postupku nije dovoljna da bi se smatralo da se akt na njih osobno odnosi. K tomu, visina antidampinških pristojbi ne temelji se na informacijama koje su pružili tužitelji, nego na informacijama koje su pružili dva kineska proizvođača izvoznika i proizvođač koji je surađivao u analognoj zemlji ili na informacijama koje su javno dostupne.

44 U tom kontekstu Vijeće smatra da činjenica da se u pobijanoj uredbi tužitelji izričito navode nije relevantna.

45 Komisija je na raspravi navela da podupire prigovore Vijeća u vezi s nepostojanjem aktivne procesne legitimacije tužiteljâ. Međutim, u odgovoru na pitanja Općeg suda navela je da je činjenica da tužitelji ne plaćaju antidampinšku pristojbu jedan od mnogih elemenata koje treba uzeti u obzir, ali sam po sebi nije odlučujuć za utvrđenje odnosi li se pobijana uredba izravno na njih.

46 Tužitelji osporavaju prigovore Vijeća u vezi sa svojom aktivnom procesnom legitimacijom i tvrde da se pobijana uredba na njih odnosi izravno i osobno.

– Ocjena Općeg suda

47 U skladu s člankom 263. četvrtim stavkom UFEU-a, svaka fizička ili pravna osoba može pod uvjetima utvrđenima u prvom i drugom stavku pokrenuti postupke protiv akta koji je upućen toj osobi ili koji se izravno i osobno odnosi na nju te protiv regulatornog akta koji se izravno odnosi na nju, a ne podrazumijeva provedbene mjere.

48 Budući da pobijana uredba nije upućena tužiteljima, najprije valja ispitati odnosi li se ona na njih izravno i osobno.

49 Kad je riječ o pitanju odnosi li se uredba na tužitelje izravno, taj uvjet zahtijeva, prema formuli koja se često upotrebljava u sudskoj praksi, da pobijani akt Unije izravno proizvodi učinke na pravni položaj tužiteljâ, s jedne strane, i da ne ostavlja nikakvu diskrecijsku ovlast adresatima tog akta koji su nadležni za njegovu provedbu, s obzirom na to da je njegova provedba potpuno automatska i proizlazi iz samog propisa Unije, bez primjene drugih posrednih pravila, s druge strane (rješenja od 6. rujna 2011., Inuit Tapiriit Kanatami i dr./Parlament i Vijeće, T-18/10, EU:T:2011:419, t. 71., i od 14. siječnja 2015., SolarWorld i dr./Komisija, T-507/13, EU:T:2015:23, t. 40.).

50 Budući da države članice, nadležne za provedbu pobijane uredbe nemaju nikakvu marginu prosudbe kad je riječ o stopi antidampinške pristojbe i uvođenju te pristojbe na ciljane proizvode (vidjeti u tom smislu presudu od 12. prosinca 2014., Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Vijeće, T-643/11, EU:T:2014:1076, t. 28. (neobjavljena)), drugi zahtjev naveden u točki 49. ove presude je ispunjen.

51 Kad je riječ o prvom od tih zahtjeva, suprotno onomu što ističu Vijeće i Komisija, usko tumačenje izravnog utjecaja na pravni položaj tužiteljâ ne može se prihvatiti.

52 S tim u vezi, valja podsjetiti na mišljenje nezavisne odvjetnice Kokott u predmetu Inuit Tapiriit Kanatami i dr./Parlament i Vijeće (C-583/11 P, EU:C:2013:21, t. 71.), prema kojem se u sudskoj praksi – potpuno opravdano – dopuštaju tužbe pojedinaca protiv pravnih akata Unije, čiji učinci na predmetne tužitelje nisu pravne nego samo stvarne prirode, primjerice, zato što su oni u svojem svojstvu sudionika na tržištu u tržišnom natjecanju s drugim sudionicima na tržištu pod izravnim utjecajem.

53 Naime, da je stajalište koje zagovaraju Vijeće i Komisija u ovom predmetu u vezi s pojmom izravan utjecaj točno, sve tužbe koje podnesu proizvođači Unije protiv uredbe kojom se uvode antidampinške pristojbe morale bi se sustavno proglašavati nedopuštenima, kao i sve tužbe koje podnese konkurent korisnika potpore koju je Komisija proglasila spojivom s unutarnjim tržištem nakon završetka službenog istražnog postupka i sve tužbe koje podnese konkurent protiv odluke kojom se koncentracija proglašava spojivom s unutarnjim tržištem.

54 Međutim, te vrste tužbi u sudskoj su praksi u više navrata proglašene dopuštenima.

55 Kao prvo, u području antidampinga, u predmetu koji je doveo do presude od 20. ožujka 1985., Timex/Vijeće i Komisija (264/82, EU:C:1985:119, t. 12. do 16.), koji se odnosi na situaciju koja je vrlo slična onoj u predmetnom slučaju, Sud je izričito presudio da se predmetna uredba izravno odnosi na tužiteljâ, konkurentnog europskog proizvođača koji je smatrao da određene antidampinške pristojbe nisu dovoljno visoke. Nadalje, u predmetima koji su doveli do presuda od 8. srpnja 1998., CECOM/Vijeće (T-232/95, EU:T:1998:158), i od 28. listopada 1999., EFMA/Vijeće (T-210/95, EU:T:1999:273), nedopuštenost tužbi koje su podnijeli europski proizvođači protiv uredaba kojima se određuju antidampinške pristojbe za koje su ti proizvođači smatrali da nisu dovoljne, nije istaknuo ni tuženik niti je ona istaknuta po službenoj dužnosti.

56 Čak i da je u sudskoj praksi presuđeno da je nedopuštena tužba koju je podnio određen broj proizvođača Uniji koji pripadaju udruzi koja je podnijela antidampinšku pritužbu protiv odluke Komisije o prihvaćanju obveza proizvođača izvoznika u okviru antidampinškog postupka, taj bi zaključak proizlazio iz činjenice da se za tu odluku smatralo da ne proizvodi izravno učinke na tužitelje, a koji su eventualno mogli proizlaziti iz antidampinške uredbe kojom se provode obveze (vidjeti u tom smislu rješenje od 14. siječnja 2015., SolarWorld i dr./Komisija, T-507/13, EU:T:2015:23, t. 48., 52. i 58., potvrđeno rješenjem od 10. ožujka 2016., SolarWorld/Komisija, C-142/15 P, neobjavljeno, EU:C:2016:163, t. 24. do 28.), što je vrlo različito od predmetnog slučaja.

57 Kao drugo, u području državnih potpora, često je presuđivano da se na konkurente poduzetnikâ korisnikâ potpore izravno odnosila odluka Komisije kojom se predmetna potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem (vidjeti, u tom smislu, presude od 28. siječnja 1986., Cofaz i dr./Komisija, 169/84, EU:C:1986:42, t. 30.; od 27. travnja 1995., ASPEC i dr./Komisija, T-435/93, EU:T:1995:79, t. 60. i 61., i od 22. listopada 1996., Skibsværftsforeningen i dr./Komisija, T-266/94, EU:T:1996:153, t. 49.). S tim u vezi valja pojasniti da su položaj konkurenta korisnika potpore i onaj konkurenta proizvođača izvoznika čiji proizvodi podliježu navodnoj nedovoljnoj antidampinškoj pristojbi u biti usporedivi za potrebe analize uvjeta izravnog utjecaja u okviru dopuštenosti tužbe.

58 Kao treće, u sudskoj praksi postoje brojni primjeri tužbi koje su podnijeli konkurenti protiv odluka kojima se koncentracije proglašavaju spojivima s unutarnjim tržištem u kojima se smatralo da je uvjet izravnog utjecaja ispunjen (presude od 19. svibnja 1994., Air France/Komisija, T-2/93, EU:T:1994:55, t. 41.; od 3. travnja 2003., BaByliss/Komisija, T-114/02, EU:T:2003:100, t. 89., i od 30. rujna 2003., ARD/Komisija, T-158/00, EU:T:2003:246, t. 60.). Iz tih predmeta osobito proizlazi da je izravnost utjecaja na tužitelje priznata, iako nisu sudjelovali u koncentracijama. Naime, budući da su predmetne odluke omogućavale neposredno ostvarenje koncentracija, one su mogle dovesti do neposredne promjene situacije na predmetnim tržištima. Osim toga, Opći sud je presudio da, s obzirom na to da volja stranaka u koncentraciji da je ostvare nije bila upitna, gospodarski subjekti koji djeluju na predmetnim tržištima mogli su, na datum donošenja odluke koja se pobija, smatrati da se podrazumijeva neposredna ili brza promjena stanja na tržištu (presuda od 4. srpnja 2006., easyJet/Komisija, T-177/04, EU:T:2006:187, t. 31. i 32.).

59 S obzirom na prethodno navedeno, valja primijetiti da se pobijanom uredbom završava postupak djelomične privremene revizije, pokrenut na zahtjev tužiteljâ, kojim se mijenja antidampinška pristojba koja se primjenjuje na uvoze dvaju kineskih proizvođača izvoznika. Naime, podnošenjem njihova zahtjeva za djelomičnu privremenu reviziju na temelju članka 11. stavka 3. Temeljne uredbe, tužitelji su htjeli postići da Komisija i Vijeće donesu mjere prikladne za uravnoteženje dampinga koji im je prouzročio štetu. Budući da je zbog tužiteljâ pokrenut postupak djelomične privremene revizije i da su mjere donesene na kraju tog postupka bile namijenjene uravnoteženju dampinga koji im je prouzročio štetu kao konkurentnim proizvođačima koji djeluju na istom tržištu, pobijana uredba se na njih izravno odnosi.

60 Argumenti koje su istaknuli Vijeće i Komisija ne mogu dovesti u pitanje taj zaključak.

61 Kao prvo, valja odbiti argument Vijeća koji se odnosi na činjenicu da izmjena primjenjivih antidampinških pristojbi ne može proizvesti pravne učinke u odnosu na tužitelje jer oni ne plaćaju nikakvu antidampinšku pristojbu. Ta okolnost sama po sebi nije odlučujuća (vidjeti u tom smislu sudsku praksu navedenu u točki 55. ove presude), kao što je to, osim toga, Komisija potvrdila na raspravi.

62 Usto, valja podsjetiti da, kao što su to tužitelji pravilno naveli, ni dva kineska proizvođača izvoznika nisu plaćali takve pristojbe. Naime, te pristojbe plaćaju uvoznici u Uniju. K tomu, članak 12. Temeljne uredbe (koji je postao članak 12. Uredbe 2016/1036) u vezi s njezinim uvodnim izjavama 16. i 18. (koje su postale uvodne izjave 17. i 19. Uredbe 2016/1036) protivi se tomu da proizvođači izvoznici pokriju ili „apsorbiraju” antidampinške pristojbe.

63 Kao drugo, valja odbiti argument Vijeća, koji je Komisija poduprla na raspravi, prema kojem tužitelji nemaju subjektivno pravo na uvođenje antidampinških pristojbi određene visine u odnosu na svoje konkurente. S jedne strane, za potrebe ocjene dopuštenosti tužbe dovoljno je ispitati odnosi li se pobijana uredba izravno na tužitelje, što ovdje jest slučaj zbog prethodno navedenih razloga. S druge strane, valja podsjetiti da, kao što to proizlazi iz tužbe, tužitelji ne ističu da imaju subjektivno pravo na uvođenje antidampinške pristojbe određene visine, nego samo prigovaraju Vijeću i Komisiji zbog povrede pravila predviđenih Temeljnom uredbom u izračunu uobičajene vrijednosti.

64 Kao treće, također valja odbiti argument Vijeća, koji je Komisija poduprla na raspravi, na temelju kojeg, jednom kad ono samo i Komisija pristanu pokrenuti postupak djelomične privremene revizije, tužitelji ne mogu osporavati ishod tog postupka. Iz točke 16. prigovora nedopuštenosti i točke 23. odgovora na repliku konkretno proizlazi da se čini da se taj argument temelji na dvjema tvrdnjama, to jest da, s jedne strane, ishod tog postupka ne može dovesti do manje povoljnog rezultata za industriju Unije jer će se antidampinške pristojbe ili povećati ili zadržati na svojoj visini i da je, s druge strane, akt koji je donesen nakon završetka tog postupka mjera opće primjene u odnosu na tužitelje.

65 Drugi aspekt tog argumenta ispitat će se u okviru ocjene uvjeta koji se odnosi na osobni utjecaj u točkama 74. do 91. ove presude. Kad je riječ o prvom aspektu argumenta, on se ne može prihvatiti zbog dvaju razloga. S jedne strane, Vijeće ne upućuje ni na jedno pravno pravilo koje bi se protivilo tomu da ono samo i Komisija odluče odrediti niže antidampinške pristojbe nakon završetka postupka privremene revizije, u kojem, osim toga, mogu sudjelovati dotični proizvođači izvoznici. Naime, ne mogu se predvidjeti zaključci ispitnog postupka revizije, koji može dovesti do primjene drukčije metodologije ako postoje promijenjene okolnosti u smislu članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe (koji je postao članak 11. stavak 9. Uredbe 2016/1036) ili ako se prvotno primijenjena metodologija pokaže protivnom odredbama članka 2. Temeljne uredbe (koji je postao članak 2. Uredbe 2016/1036) (vidjeti u tom smislu presudu od 8. srpnja 2008., Huvis/Vijeće, T-221/05, neobjavljena, EU:T:2008:258, t. 41. i 42.). S druge strane, da se takvo stajalište Vijeća i Komisije prihvati, *de facto* bi mogli izbjeći nadzoru suda ograničavajući se samo na neznatno povećanje antidampinških pristojbi povodom svakog zahtjeva za privremenu reviziju industrije Unije, čak i ako bi pravilna primjena odredaba Temeljne uredbe dovela do znatno većeg povećanja. Takva mogućnost ne može se prihvatiti.

66 Kao četvrto, valja odbiti argumente koje je istaknulo Vijeće na temelju sudske prakse kako bi osporilo izravni utjecaj na tužitelje.

67 Najprije, Vijeće navodi točku 75. rješenja od 6. rujna 2011., Inuit Tapiriit Kanatami i dr./Parlament i Vijeće (T-18/10, EU:T:2011:419), prema kojoj se, iako se ne može isključiti da opća zabrana stavljanja na tržište predviđena predmetnom uredbom može imati posljedice na djelatnost osoba koje uzlazno ili silazno sudjeluju u tom stavljanju na tržište, ipak ne može smatrati da takve posljedice proizlaze izravno iz nje. U toj se točki također navodi da „kad je riječ o eventualnim gospodarskim posljedicama te zabrane, valja podsjetiti da se u skladu sa sudskom praksom one ne odnose na pravni položaj, nego samo na činjeničnu situaciju tužiteljâ”.

68 S tim u vezi, iz tumačenja cjelokupne točke 75. rješenja od 6. rujna 2011., Inuit Tapiriit Kanatami i dr./Parlament i Vijeće (T-18/10, EU:T:2011:419), koja se odnosi na pitanje proizvodi li uredba o stavljanju na tržište proizvoda od tuljana izravne učinke samo na situaciju onih koji su bili aktivni na tom tržištu ili proizvodi izravne učinke i na situaciju osoba koje sudjeluju uzlazno, kao lovci, što je Opći sud isključio smatrajući da bi eventualni učinci bili neizravni. To je tumačenje, osim toga, potvrđeno u točkama 73. do 75. mišljenja nezavisne odvjetnice Kokott u predmetu Inuit Tapiriit Kanatami i dr./Parlament i Vijeće (C-583/11 P, EU:C:2013:21). Stoga se Vijeće u prilog svojoj tvrdnji ne može pozvati na rješenje od 6. rujna 2011., Inuit Tapiriit Kanatami i dr./Parlament i Vijeće (T-18/10, EU:T:2011:419), čije su okolnosti i problematika bitno različiti od predmetnog slučaja.

69 Vijeće se također poziva na točku 40. rješenja od 7. srpnja 2014., Group'Hygiène/Komisija (T-202/13, EU:T:2014:664), koje se odnosi na tužbu za poništenje direktive. Iz točaka 36. do 40. tog rješenja proizlazi da nacionalne odredbe kojima se prenosi direktiva, a ne ona, mogu proizvesti pravne učinke na tužiteljev položaj. U tom kontekstu Opći sud je presudio da se potonji ne može temeljiti na navodnim financijskim posljedicama koje proizlaze iz direktive kako bi dokazao da se ona na njega izravno odnosi.

70 Potrebno je utvrditi da okolnosti i problematika rješenja od 7. srpnja 2014., Group'Hygiène/Komisija (T-202/13, EU:T:2014:664), nisu usporedivi s onima u predmetnom slučaju. U ovom slučaju tužitelji ne pobijaju direktivu i ne postoji nacionalna mjera prenošenja koja se na njih izravno odnosi. Zapravo,

kao što je to Vijeće potvrdilo u svojem odgovoru na pisana pitanja Općeg suda i na raspravi, pobijana uredba ne podrazumijeva provedbene mjere na nacionalnom planu u odnosu na tužitelje. Iako se Vijeće podredno poziva na navedena utvrđenja u točki 40. rješenja od 7. srpnja 2014., Group'Hygiène/Komisija (T-202/13, EU:T:2014:664), koja se odnose na nepostojanje izravnog utjecaja na tužiteljev položaj, ipak se čini da se tužiteljev poseban položaj u predmetnom slučaju ne može primijeniti na ovaj spor, a sudska praksa, kao što je to navedeno u točki 52. ove presude, priznaje dopuštenost tužbe za poništenje protiv akata Unije čiji su učinci na tužitelje ponajprije materijalni.

71 Naposljetku, Vijeće navodi točke 78., 79. i 87. presude od 9. lipnja 2016., Growth Energy i Renewable Fuels Association/Vijeće (T-276/13, žalbeni postupak u tijeku, EU:T:2016:340), u prilog svojim argumentima u vezi s nepostojanjem izravnog utjecaja.

72 Valja istaknuti da se točke 75. do 87. presude od 9. lipnja 2016., Growth Energy i Renewable Fuels Association/Vijeće (T-276/13, žalbeni postupak u tijeku, EU:T:2016:340), odnose na drukčije pitanje nego što je ono u predmetnom slučaju. Konkretno, odnose se na ispitivanje pojedinačne aktivne procesne legitimacije, dakle neovisno o aktivnoj procesnoj legitimaciji, kao zastupnika svojih članova, dviju udruga američkih proizvođača čiji proizvodi podliježu antidampinškim pristojbama. U tom kontekstu, Opći sud presudio je da se na udruge tužitelja antidampinška uredba koja se odnosi na proizvode njihovih članova ne odnosi osobno, osim u pogledu razloga koji se odnosi na zaštitu njihovih postupovnih prava zbog njihova vlastita sudjelovanja u antidampinškom postupku. Iz toga proizlazi da točke 78., 79. i 87. presude od 9. lipnja 2016., Growth Energy i Renewable Fuels Association/Vijeće (T-276/13, žalbeni postupak u tijeku, EU:T:2016:340), ne mogu poduprijeti tvrdnju Vijeća.

73 S obzirom na prethodno izneseno, valja utvrditi da se pobijana uredba izravno odnosi na tužitelje.

74 Kad je riječ o pitanju odnosi li se uredba osobno na tužitelje, iz sudske prakse proizlazi da se može smatrati da se akt odnosi na subjekte kojima nije upućen, u smislu članka 263. četvrtog stavka UFEU-a, samo ako taj akt na njih utječe zbog određenih osobina koje su im svojstvene ili zbog neke činjenične situacije koja ih razlikuje od bilo koje druge osobe, izdvajajući ih uslijed toga pojedinačno, poput osoba kojima je akt upućen (presuda od 15. srpnja 1963., Plaumann/Komisija, 25/62, EU:C:1963:17, str. 223.).

75 Kad je konkretnije riječ o području antidampinga, iako je točno da, s obzirom na kriterije u članku 263. četvrtom stavku UFEU-a, propisi koji utvrđuju antidampinške pristojbe imaju po svojoj naravi i svojem opsegu normativni karakter jer se primjenjuju općenito na odnosne gospodarske subjekte, nije isključeno da se određene odredbe tih propisa mogu osobno odnositi na određene gospodarske subjekte (vidjeti u tom smislu presudu od 16. travnja 2015., TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, t. 19.).

76 Iz toga proizlazi da se akti koji se odnose na uvođenje antidampinških pristojbi mogu, a da ne izgube regulatornu narav, u određenim okolnostima odnositi osobno na određene gospodarske subjekte koji stoga imaju aktivnu legitimaciju za podnošenje tužbe za poništenje tih akata (presuda od 16. svibnja 1991., Extramet Industrie/Vijeće, C-358/89, EU:C:1991:214, t. 14.).

77 Priznavanje prava određenih kategorija gospodarskih subjekata na podnošenje tužbe za poništenje protiv antidampinške uredbe međutim ne sprečava to da se takva uredba osobno odnosi i na druge subjekte (presude od 16. svibnja 1991., Extramet Industrie/Vijeće, C-358/89, EU:C:1991:214, t. 16., i od 16. travnja 2015., TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, t. 22.). S tim u vezi, važno je naglasiti da ne postoji iscrpan popis kriterija koje treba zadovoljavati situacija tužiteljâ, koji se tako mogu pozvati na postojanje svih elemenata koji čine takvu posebnu situaciju (vidjeti, u tom smislu, presudu od 16. svibnja 1991., Extramet Industrie/Vijeće, C-358/89, EU:C:1991:214, t. 17.).

78 Za potrebe te analize, s jedne strane, valja ispitati ulogu tužiteljâ u okviru antidampinškog postupka i, s druge strane, njihov položaj na tržištu na koje se odnosi pobijana uredba (vidjeti u tom smislu presude od 20. ožujka 1985., Timex/Vijeće i Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, t. 12. do 15.; od 9. lipnja 2016., Growth Energy i Renewable Fuels Association/Vijeće, T-276/13, žalbeni postupak u tijeku, EU:T:2016:340, t. 122., i od 9. lipnja 2016., Marquis Energy/Vijeće, T-277/13, neobjavljena, žalbeni postupak u tijeku, EU:T:2016:343, t. 84.).

79 Kao prvo, iz sudske prakse proizlazi da je tužiteljevo aktivno sudjelovanje u upravnom postupku, primjerice na temelju pritužbe, dostave podataka, podnošenja pisanih očitovanja ili sudjelovanja u raspravi, relevantan element za utvrđenje osobnog utjecaja na njega (vidjeti u tom smislu presude od 16. travnja 2015., TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, t. 24. do 26., i od 9. lipnja 2016., Growth Energy i Renewable Fuels Association/Vijeće, T-276/13, žalbeni postupak u tijeku, EU:T:2016:340, t. 123. do 127.).

80 Kao drugo, za ocjenu utjecaja na položaj tužitelja na tržištu, sud Unije temelji se na nizu elemenata kao što je koncentrirana ili fragmentirana struktura tržišta, položaj tužitelja i konkurenta o kojima je riječ u apsolutnom i relativnom smislu na tržištu ili opseg učinka spornog akta na tužiteljeve djelatnosti (vidjeti u tom smislu presude od 20. ožujka 1985., Timex/Vijeće i Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, t. 15.; od 16. svibnja 1991., Extramet Industrie/Vijeće C-358/89, EU:C:1991:214, t. 17.; od 9. lipnja 2016., Growth Energy i Renewable Fuels Association/Vijeće, T-276/13, žalbeni postupak u tijeku, EU:T:2016:340, t. 128., i od 9. lipnja 2016., Marquis Energy/Vijeće, T-277/13, neobjavljena, žalbeni postupak u tijeku, EU:T:2016:343, t. 90.).

81 Iz ocjene suda Unije tog skupa dokaza može se zaključiti da se, što su konkurentski odnosi između tužitelja i predmetnog konkurenta izravniji, bilo zato što je broj aktivnih subjekata na tržištu smanjen ili zato što je predmetni poduzetnik glavni tužiteljev konkurent, i što su veće negativne posljedice za njega, tim više može zaključiti da se pobijani akt na njega osobno odnosi.

82 S obzirom na ta razmatranja, valja ispitati situaciju tužiteljâ kako bi se odredilo odnosi li se pobijana uredba osobno na njih.

83 Kao prvo, kad je riječ o njihovu sudjelovanju u upravnom postupku, kriteriju koji sam po sebi nije ni nužan ni dovoljan, ali je ipak relevantan, iz uvodne izjave 2. pobijane uredbe proizlazi da je postupak privremene revizije pokrenut jer su tužitelji podnijeli zahtjev 9. lipnja 2011. na temelju članka 11. stavka 3. Temeljne uredbe. Iz uvodne izjave 2. pobijane uredbe također proizlazi da su tužitelji ondje navedeni poimence, što je zajedno s ostalima relevantan element za ocjenu osobnog utjecaja, suprotno onomu što tvrdi Vijeće. Osim toga, u najmanje pet navrata podnijeli su pisana očitovanja tijekom postupka privremene revizije, u vezi s odbijanjem MET-a dvama kineskim proizvođačima izvoznicima i metodologijom izračuna uobičajene vrijednosti koju je Komisija primijenila. Oni su također sudjelovali na sastanku s predstavnicima Komisije 10. svibnja 2012. Usto, iz uvodnih izjava 39. i 41. pobijane uredbe osobito proizlazi da ona izričito pobija određene argumente koje su tužitelji istaknuli tijekom postupka revizije.

84 Iz toga slijedi da su tužitelji aktivno sudjelovali u upravnom postupku i znatno pridonijeli njegovu odvijanju i njegovu ishodu.

85 Kao drugo, kad je riječ o kriteriju koji se odnosi na utjecaj na položaj tužiteljâ na tržištu, iako tradicionalna sudska praksa u području antidampinga u načelu ne preuzima zahtjev da je utjecaj na tužiteljev položaj na tržištu znatan, kao u području državnih potpora, primijenjeno rasuđivanje je sadržajno istovjetno. K tomu, tužitelji ne ističu nijedan važan razlog na temelju kojeg se može opravdati primjena manje strogog kriterija u području antidampinga, kao što to oni tvrde. Osim toga, najnovija sudska praksa Općeg suda upućuje na zahtjev za bitan utjecaj na položaj na tržištu (vidjeti u tom smislu presude od 9. lipnja 2016., Growth Energy i Renewable Fuels Association/Vijeće T-276/13,

žalbeni postupak u tijeku, EU:T:2016:340, t. 122. i 128., i od 9. lipnja 2016., Marquis Energy/Vijeće, T-277/13, neobjavljena, žalbeni postupak u tijeku, EU:T:2016:343, t. 84. i 90.). Stoga je osnovan argument Vijeća prema kojem je na tužiteljima da dokažu bitan utjecaj na njihov položaj na tržištu.

86 Kad je riječ o uvjetu bitnog utjecaja na položaj tužiteljâ na tržištu s obzirom na okolnosti predmetnog slučaja, najprije valja navesti da je samo Vijeće priznalo da se pobijanom uredbom ne dovode u pitanje utvrđenja određena u Uredbi br. 349/2012 u vezi s postojanjem znatne štete koju je pretrpjela industrija Unije i uzročnom vezom između uvoza iz Kine, uključujući onaj dvaju kineskih proizvođača izvoznika, i navedene štete. Ta utvrđenja, koja uostalom stranke ne osporavaju, važna su za utvrđenje odnosi li se pobijana uredba, čiji je cilj donijeti odgovarajuće antidampinške mjere, osobno na tužitelje.

87 Konkretnije, tužitelji tvrde da njihova proizvodnja čini 73 % proizvodnje vinske kiseline u industriji Unije, a Vijeće i Komisija tomu ne proturječe. Komisija je na raspravi navela da je industrija Unije 2012. imala udio od 44 %. Tužitelji su na raspravi također istaknuli, a Vijeće i Komisija to nisu osporili, da se među njima nalaze glavni proizvođači industrije Unije, uključujući najvažnijeg proizvođača, to jest Distillerie Mazzari. Usto, iz pismena tužiteljâ i uvodne izjave 58. Provedbene uredbe br. 349/2012 proizlazi da predmetno tržište obilježava ograničen broj proizvođača Unije te je ono stoga relativno koncentrirano.

88 Osim toga, tužitelji tvrde da su, kao konkurenti dvaju kineskih proizvođača izvoznika, pretrpjeli ozbiljne negativne učinke dampinške prakse, konkretno gubitke tržišnih udjela i gubitke poslova u vrijednosti od 28 %, te da bi zbog tih praksi mogli nestati. Čak i da Vijeće osporava navodnu opasnost od nestajanja tužiteljâ, mora se utvrditi da uvodne izjave 75. i 77. Provedbene uredbe br. 349/2012, donesene samo dva mjeseca nakon pobijane uredbe, utvrđuju smanjenje tržišnog udjela proizvođača Unije za više od 7 postotnih poena između 2007. i 2010. i smanjenje od 28 % razine zaposlenosti u istom razdoblju. K tomu, u uvodnoj izjavi 80. Provedbene uredbe br. 349/2012 navodi se da je industrija Unije i dalje osjetljiva na štetni učinak dampinga. Zbog toga se ne može zanijekati da su tužitelji trpjeli ozbiljne negativne učinke antidampinških praksi koje se pobijanom uredbom nastojalo ukloniti. Usto, prema uvodnoj izjavi 62. Provedbene uredbe br. 349/2012, obujam uvoza u Uniju predmetnih proizvoda od kineskih proizvođača izvoznika koji podliježu antidampinškim mjerama u Uniju dosegao je 2010. godine 12 %, što je značajno.

89 Komisija je na raspravi istaknula da se utvrđenja koja se odnose na Changmao Biochemical Engineering, iznesena na raspravi, ne mogu uzeti u obzir za ispitivanje bitnog utjecaja na položaj na tržištu tužiteljâ. Taj se argument ne može prihvatiti zbog više razloga. Najprije, valja podsjetiti da je cilj pobijane uredbe donijeti odgovarajuće antidampinške pristojbe za uravnoteženje dampinga povezanog s uvozima proizvoda društava Changmao Biochemical Engineering i Ninghai Organic Chemical Factory. K tomu, proizvodi društva Changmao Biochemical Engineering su stvarno uvezeni. Usto, u trenutku podnošenja tužbe nije bilo razloga da se ne uzmu u obzir utvrđenja koja su se odnosila na društvo Changmao Biochemical Engineering kako bi se utvrdio osoban utjecaj na tužitelje. Osim toga, valja istaknuti da je presudom od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372), pobijana uredba poništena samo zbog povrede prava obrane u odnosu na društvo Changmao Biochemical Engineering. Naposljetku, kao što je to navedeno u točkama 105. do 113. ove presude, tužitelji zadržavaju pravni interes kako bi se izbjeglo da se nezakonitosti koje se prigovaraju ne ponove u budućnosti, osobito u kontekstu predviđenog održavanja na snazi antidampinških pristojbi.

90 S tim u vezi, valja podsjetiti da je 19. travnja 2017. Komisija objavila u *Službenom listu Europske unije* Obavijest o pokretanju postupka revizije zbog predstojećeg isteka antidampinških mjera koje se primjenjuju na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2017., C 122, str. 8.), na temelju članka 11. stavka 2. Temeljne uredbe. Iz toga slijedi da su Vijeće i Komisija predvidjeli održavanje na snazi antidampinške pristojbe u vezi s proizvodima svih dotičnih proizvođača izvoznika, uključujući Changmao Biochemical Engineering.

91 S obzirom na prethodno navedeno, valja zaključiti da tužitelji imaju posebna svojstva kao konkurenti dvaju kineskih proizvođača izvoznika i nalaze se u činjeničnoj situaciji koja ih obilježava i izdvaja pojedinačno, poput osoba kojima je pobijana uredba upućena.

92 Nadalje, budući da se antidampinške pristojbe ne nameću na proizvode tužiteljâ, pobijana uredba u načelu ne može podrazumijevati provedbene mjere na nacionalnom planu u odnosu na njih, za razliku od situacije proizvođača izvoznika ili uvoznika proizvoda koji podliježu antidampinškim pristojbama (vidjeti u tom smislu rješenje od 21. siječnja 2014., Bricmate/Vijeće, T-596/11, neobjavljeno, EU:T:2014:53, t. 71. do 73.). Iz toga proizlazi da tužitelji u načelu ne raspolažu alternativnim pravnim sredstvima na nacionalnom planu kako bi istaknuli navodnu nezakonitost pobijane uredbe.

93 Čak i da takva okolnost ne može dovesti do toga da se ne primijeni uvjet koji se odnosi na osobni utjecaj, što je izričito predviđeno UFEU-om, valja podsjetiti da uvjet prema kojem osoba može podnijeti tužbu protiv uredbe samo ako se na nju odnosi ne samo izravno nego i osobno treba tumačiti s obzirom na djelotvornu sudsku zaštitu uzimajući u obzir različite okolnosti koje tužitelja osobno izdvajaju (vidjeti u tom smislu presude od 25. srpnja 2002., Unión de Pequeños Agricultores/Vijeće, C-50/00 P, EU:C:2002:462, t. 44.; od 1. travnja 2004., Komisija/Jégo-Quéré, C-263/02 P, EU:C:2004:210, t. 36., i od 28. travnja 2015., T & L Sugars i Sidul Açúcares/Komisija, C-456/13 P, EU:C:2015:284, t. 44.).

94 S obzirom na sve te elemente, valja smatrati da se pobijana uredba na tužitelje odnosi izravno i osobno u smislu članka 263. četvrtog stavka drugog dijela rečenice UFEU-a.

95 S obzirom na taj zaključak, Opći sud ne mora odlučivati o aktivnoj procesnoj legitimaciji tužiteljâ na temelju članka 263. četvrtog stavka trećeg dijela rečenice UFEU-a, u vezi s dopuštenosti tužbe protiv regulatornog akta koji se izravno odnosi na tužitelja i koji ne podrazumijeva provedbene mjere, o čemu su se stranke izjasnile u odgovoru na pisana pitanja Općeg suda i na raspravi.

Pravni interes

– Argumenti stranaka

96 Vijeće ističe da tužitelji nemaju nikakav interes za poništenje pobijane uredbe jer to poništenje podrazumijeva da antidampinške pristojbe utvrđene Provedbenom uredbom br. 349/2012, koje su niže, postanu retroaktivno primjenjive od datuma stupanja na snagu pobijane uredbe.

97 Dodaje da nisu ispunjeni uvjeti za održavanje na snazi učinaka pobijane uredbe na temelju članka 264. drugog stavka UFEU-a. Konkretno, ne može se ne uzeti u obzir interes uvoznika, koji moraju plaćati nezakonite antidampinške pristojbe do donošenja nove uredbe.

98 U odgovoru na pitanja Općeg suda o posljedicama presude od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372), Vijeće tvrdi da je ovaj spor postao bespredmetan u pogledu antidampinških pristojbi nametnutih na proizvode društva Changmao Biochemical Engineering. Stoga je predmet ovog spora ograničen na antidampinške pristojbe nametnute za proizvode društva Ninghai Organic Chemical Factory.

99 Kad je riječ o pitanju pravnog interesa, Komisija je na raspravi istaknula da narav nezakonitosti koje se prigovaraju nije takva da se mogu ponoviti u budućnosti neovisno o okolnostima ovog predmeta, u smislu presude od 15. prosinca 2016., Gul Ahmed Textile Mills/Vijeće (T-199/04 RENV, neobjavljena, žalbeni postupak u tijeku, EU:T:2016:740). U stvarnosti, nezakonitosti koje se prigovaraju usko su povezane s okolnostima predmeta.

100 Tužitelji osporavaju prigovore koji se odnose na njihov pravni interes.

– *Ocjena Općeg suda*

101 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, tužba za poništenje koju podnosi fizička ili pravna osoba dopuštena je samo ako tužitelj ima interes da se predmetni akt poništi (vidjeti presudu od 20. lipnja 2001., Euroalliages/Komisija, T-188/99, EU:T:2001:166, t. 26. i navedenu sudsku praksu). To pretpostavlja da tužba svojim ishodom može donijeti korist stranci koja ju je podnijela (vidjeti presudu od 17. travnja 2008., Flaherty i dr./Komisija, C-373/06 P, C-379/06 P i C-382/06 P, EU:C:2008:230, t. 25. i navedenu sudsku praksu).

102 U ovom slučaju, tužitelji ne zahtijevaju retroaktivno nametanje viših antidampinških pristojbi nego zamjenu pristojbi koje proizlaze iz pobijane uredbe do datuma donošenja eventualne nove uredbe Vijeća. Stoga se, suprotno onome što tvrdi Vijeće, iz toga ne može zaključiti da zahtjev tužiteljâ zanemaruje važne razloge pravne sigurnosti povezane s cjelokupnim javnim i privatnim interesima o kojima je riječ (vidjeti u tom smislu presudu od 8. rujna 2010., Winner Wetten, C-409/06, EU:C:2010:503, t. 66.).

103 S tim u vezi, valja podsjetiti da, kada je cilj tužbe ne ukidanje učinaka koji proizlaze iz pobijenog akta nego njihova zamjena mjerom strožeg dosega koja podrazumijeva nametanje više antidampinške pristojbe, sud Unije može primijeniti mogućnost iz članka 264. drugog stavka UFEU-a kako bi održao na snazi antidampinšku pristojbu uvedenu uredbom koju se pobija sve dok nadležne institucije ne donesu mjere kako bi postupile u skladu s presudom (presuda od 20. ožujka 1985., Timex/Vijeće i Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, t. 32.; vidjeti također analogijom presudu od 29. lipnja 2000., Medici Grimm/Vijeće, T-7/99, EU:T:2000:175, t. 55.).

104 U tim okolnostima, tužitelji imaju interes za zahtijevanje poništenja pobijane uredbe, od kojeg mogu imati koristi. Stoga treba odbiti argument Vijeća.

105 Kad je riječ o pitanju učinaka presude od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372), kao što to proizlazi iz odgovora na pisana pitanja Općeg suda, stranke se slažu oko činjenice da predmetni spor nije postao potpuno bespredmetan zbog te presude s obzirom na to da Vijeće ne osporava to da ovaj spor zadržava svoj predmet barem u pogledu primjene pobijane uredbe na proizvode društva Ninghai Organic Chemical Factory.

106 Naime, pobijana uredba poništena je samo u pogledu društva Changmao Biochemical Engineering i ostaje dakle u potpunosti na snazi u pogledu drugog dotičnog proizvođača izvoznika, to jest društva Ninghai Organic Chemical Factory. Nadalje, ona je poništena zbog povrede prava obrane.

107 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, u okviru poništenja akta zbog bitne povrede postupka, postupak radi nadomještanja poništenog akta može se tako nastaviti točno od onog trenutka u kojem je nezakonitost nastala (vidjeti u tom smislu presudu od 15. listopada 2002., Limburgse Vinyl Maatschappij i dr./Komisija, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P do C-252/99 P i C-254/99 P, EU:C:2002:582, t. 45. i 73.).

108 Iz sudske prakse također proizlazi da tužitelj može zadržati interes za zahtijevanje poništenja akta institucije Unije kako bi izbjegao da se njegova navodna nezakonitost ponovno pojavi u budućnosti (presude od 7. lipnja 2007., Wunenburger/Komisija, C-362/05 P, EU:C:2007:322, t. 50., i od 18. ožujka 2009., Shanghai Excell M&E Enterprise i Shanghai Adeptech Precision/Vijeće, T-299/05, EU:T:2009:72, t. 48.).

109 S tim u vezi, valja utvrditi da su, u okviru ove tužbe, tužitelji s više osnova osporavali metodologiju koju su Vijeće i Komisija odabrali za izračun uobičajene vrijednosti i stoga dampinšku maržu, koja se može ponoviti u budućnosti, među ostalim, kad je riječ o uvozu vinske kiseline podrijetlom iz Kine.

110 K tomu, valja odbiti Komisijin argument koji se odnosi na presudu od 15. prosinca 2016., Gul Ahmed Textile Mills/Vijeće (T-199/04 RENV, neobjavljena, žalbeni postupak u tijeku, EU:T:2016:740), prema kojem su nezakonitosti koje se prigovaraju u predmetnom slučaju usko povezane s okolnostima predmeta i ne mogu nastati neovisno o njemu. S jedne strane, primjena pogrešne metodologije za izračun uobičajene vrijednosti može se ponovno pojaviti u budućnosti neovisno o okolnostima slučaja. S druge strane, odlučujući element naveden u presudi od 15. prosinca 2016., Gul Ahmed Textile Mills/Vijeće (T-199/04 RENV, neobjavljena, žalbeni postupak u tijeku, EU:T:2016:740), je činjenica da se nezakonitosti mogu ponovno pojaviti u budućnosti, čak i ako je pobijani akt prestao proizvoditi svoje učinke, a ne da ta mogućnost postoji neovisno o okolnostima predmeta.

111 Također, kao što je to navedeno u točki 90. ove presude, Komisija je 19. travnja 2017. objavila Obavijest o pokretanju postupka revizije zbog predstojećeg isteka antidampinških mjera koje se primjenjuju na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine.

112 Iz toga slijedi da Komisija sada namjerava održati mjere koje proizlaze iz pobijane uredbe koje ostaju na snazi kad je riječ o proizvodima društva Ninghai Organic Chemical Factory, ne dovodeći u pitanje poduzimanje odgovarajućih mjera za ispravak bitnih povreda postupka koje su utvrđene, kad je riječ o društvu Changmao Biochemical Engineering, presudom od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372).

113 S obzirom na prethodna razmatranja, tužitelji zadržavaju pravni interes. Stoga tužbu treba proglasiti dopuštenom.

Meritum

114 U prilog osnovanosti svoje tužbe tužitelji ističu pet tužbenih razloga, koji se temelje, prvi, na povredi članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe zbog promjene metodologije korištene za izračun uobičajene vrijednosti; drugi, na povredi članka 2. stavka 7. točke (a) Temeljne uredbe [koji je postao članak 2. stavak 7. točka (a) Uredbe 2016/1036], u vezi s člankom 2. stavcima 1. do 3. Temeljne uredbe (koji je postao članak 2. stavci 1. do 3. Uredbe 2016/1036), zbog primjene izračunane uobičajene vrijednosti, a ne stvarnih domaćih prodajnih cijena koje se primjenjuju u analognoj zemlji; treći, na povredi članka 2. stavka 3. Temeljne uredbe u izračunu uobičajene vrijednosti na temelju troškova u analognoj zemlji; četvrti, na povredi članka 2. stavka 3. Temeljne uredbe u izračunu uobičajene vrijednosti uporabom sirovine koja nije bila istovjetna i, peti, na povredi prava obrane i obveze obrazlaganja.

Prvi tužbeni razlog, kojim se navodi povreda članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe

– *Argumenti stranaka*

115 Prvim tužbenim razlogom tužitelji tvrde da se pobijanom uredbom povrjeđuje članak 11. stavak 9. Temeljne uredbe jer je Vijeće promijenilo metodologiju koju primjenjuje za izračun uobičajene vrijednosti, a to nije opravdano promjenom okolnosti. Konkretno, prigovaraju da je pobijanom uredbom izračunana uobičajena vrijednost, a nisu primijenjene stvarne unutarnje prodajne cijene.

116 Čak i da tužitelji potvrde da je bilo neizbježno promijeniti metodologiju za dva kineska proizvođača izvoznika, koji više nisu ispunjavali uvjet za primjenu MET-a, primjenom analogne zemlje, oni smatraju da se Vijeće moralo osloniti na stvarne domaće prodajne cijene u analognoj zemlji, kao što je to učinjeno tijekom početnog ispitnog postupka za proizvođače izvoznike koji nisu zatražili primjenu MET-a.

117 Vijeće, koje u pogledu tog razloga podupire Komisija, odbija argumente tužiteljâ.

118 Konkretnije, Vijeće ističe da je tijekom početnog ispitnog postupka, u odnosu na dva kineska proizvođača izvoznika bila odobrena primjena MET-a te se prema tome uobičajena vrijednost utvrđivala na temelju njihovih stvarnih domaćih prodajnih cijena, u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (b) Temeljne uredbe [koji je postao članak 2. stavak 7. točka (b) Uredbe 2016/1036]. Prema mišljenju Vijeća, uzimajući u obzir činjenicu da je u pobijanoj uredbi zaključeno da uvjeti koji omogućuju da se na njih primijeni MET više nisu ispunjeni, metodologija primijenjena u početnom ispitnom postupku za dva kineska proizvođača izvoznika više se nije mogla primijeniti te se uobičajena vrijednost morala izračunati u skladu s člankom 2. stavkom 7. točkom (a) Temeljne uredbe. Stoga članak 11. stavak 9. Temeljne uredbe nije primjenjiv u predmetnom slučaju.

119 Vijeće smatra da u stvarnosti tužitelji tvrde da se u pobijanoj uredbi na dva kineska proizvođača izvoznika morala primijeniti ista metodologija primijenjena tijekom početnog ispitnog postupka u odnosu na druge proizvođače izvoznike koji nisu sudjelovali. Prema njegovu mišljenju, taj argument valja odbiti jer se članak 11. stavak 9. Temeljne uredbe odnosi na primjenu iste metodologije na isti gospodarski subjekt u početnom ispitnom postupku i reviziji. Zato Vijeće odbija argument prema kojem je jedinstveni ispitni postupak vođen za sve izvoze dotičnog proizvoda podrijetlom iz Kine. U stvarnosti, u ispitnom postupku se brojne metode primjenjuju istodobno s obzirom na posebnu situaciju svakog proizvođača izvoznika, ovisno o tomu je li u uzorku ili nije i je li surađivao ili nije.

120 Usto, tumačenje tužiteljâ izbrisalo bi svaku razliku između proizvođača izvoznika koji su surađivali i proizvođača izvoznika koji nisu surađivali, što je protivno načelu nediskriminacije.

121 Nadalje, Vijeće ističe da su u početnom ispitnom postupku antidampinške marže dvaju kineskih proizvođača izvoznika izračunane na temelju informacija koje se odnose na postupak sintetičke proizvodnje. Tumačenje tužiteljâ dovelo bi do toga da se izračun uobičajene vrijednosti prvi put temelji na informacijama koje se odnose na postupak prirodne proizvodnje, dok se izvozna cijena uvijek računa na temelju informacija koje se odnose na postupak sintetičke proizvodnje, što iskrivljava njihovu usporedbu.

122 Naposljetku, Vijeće ističe obvezu da se izvrši pravična usporedba koja proizlazi iz članka 11. stavka 9. u vezi s člankom 2. stavcima 10. i 11. Temeljne uredbe (koji je postao članak 2. stavci 10. i 11. Uredbe 2016/1036). Čak i da se potvrdi da se članak 2. stavak 10. Temeljne uredbe odnosi na usporedbu između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene, ta odredba podrazumijeva i da se mora paziti na to da se izračun uobičajene vrijednosti izvrši na način koji omogućuje kasniju pravičnu usporedbu. U predmetnom slučaju, uzimajući u obzir razlike u postupcima proizvodnje u Argentini i u Kini, nije pravično oslanjati se na stvarne prodajne cijene argentinskog proizvođača.

– *Ocjena Općeg suda*

123 Prvim tužbenim razlogom tužitelji u biti prigovaraju Vijeću da je izračunalo uobičajenu vrijednost koja se primjenjuje za izračun dampinške marže dvaju kineskih proizvođača izvoznika, a nije primijenilo stvarne prodajne domaće cijene u analognoj zemlji, kao što je to učinilo za proizvođače na koje se ne primjenjuje MET u početnom ispitnom postupku. Prema mišljenju tužiteljâ, takav postupak protivan je članku 11. stavku 9. Temeljne uredbe.

124 S tim u vezi, valja podsjetiti da su pravila za izračun uobičajene vrijednosti određena u članku 2. stavcima 1. do 7. Temeljne uredbe (koji je postao članak 2. stavci 1. do 7. Uredbe 2016/1036). Za uvoze podrijetlom iz zemlje bez tržišnog gospodarstva, koja je članica Svjetske trgovinske organizacije (WTO) na dan pokretanja ispitnog postupka, uobičajena vrijednost u načelu se određuje prema posebnoj metodologiji predviđenoj u članku 2. stavku 7. točki (a) Temeljne uredbe. Prema toj metodologiji, uobičajena vrijednost određuje se, među ostalim, na temelju cijene ili vrijednosti izračunane u trećoj zemlji s tržišnim gospodarstvom, to jest analognoj zemlji.

125 Iznimno, na temelju članka 2. stavka 7. točke (b) Temeljne uredbe, kad je riječ o uvozima podrijetlom iz zemlje bez tržišnog gospodarstva, uobičajena vrijednost određuje se u skladu s člankom 2. stavcima 1. do 6. te uredbe ako je utvrđeno da uvjeti tržišnog gospodarstva prevladavaju za tog ili za te proizvođače (vidjeti u tom smislu presude od 28. listopada 2004., Shanghai Teraoka Electronic/Vijeće, T-35/01, EU:T:2004:317, t. 50., i od 26. rujna 2012., LIS/Komisija, T-269/10, neobjavljena, EU:T:2012:474, t. 39.). Potrebno je podsjetiti da članak 2. stavci 1. do 6. Temeljne uredbe sadržava pravila koja se primjenjuju na određivanje uobičajene vrijednosti za uvoze podrijetlom iz zemalja s tržišnim gospodarstvom.

126 Nadalje, u skladu s člankom 11. stavkom 9. Temeljne uredbe, u svim ispitnim postupcima za reviziju Komisija, pod uvjetom da se okolnosti nisu promijenile, primjenjuje istu metodologiju koju je primijenila u ispitnom postupku koji je doveo do pristojbe, vodeći pritom računa o članku 2. Temeljne uredbe.

127 Iz članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe proizlazi da su, u pravilu, u okviru revizije institucije Unije dužne primjenjivati istu metodologiju, uključujući za usporedbu cijena kod izvoza i uobičajene vrijednosti koja je primijenjena u početnom ispitnom postupku koji je doveo do pristojbe. Ta ista odredba predviđa iznimku koja institucijama omogućuje da primijene drukčiju metodologiju od one primijenjene u početnom ispitnom postupku pod uvjetom da su se okolnosti promijenile. Iz iste odredbe proizlazi da primijenjena metodologija mora biti u skladu s odredbama članka 2. Temeljne uredbe (presuda od 8. srpnja 2008., Huvis/Vijeće, T-221/05, neobjavljena, EU:T:2008:258, t. 41. i 42.).

128 S obzirom na ta načela potrebno je ispitati predmetni slučaj.

129 Iz uvodnih izjava 18. do 28. Privremene uredbe i uvodne izjave 13. Konačne uredbe proizlazi da, kad je riječ o dvama kineskim proizvođačima izvoznicima koji su dokazali da za njih prevladavaju uvjeti tržišnog gospodarstva i na koje se stoga primjenjuje MET, Komisija je izračunala uobičajenu vrijednost na temelju pravila predviđenih u članku 2. stavcima 1. do 6. Temeljne uredbe, konkretno na temelju stvarne domaće prodajne cijene koju je naplatio svaki proizvođač izvoznik. Kad je riječ o proizvođačima izvoznicima na koje se ne primjenjuje MET u početnom ispitnom postupku, iz uvodnih izjava 29. do 34. Privremene uredbe i uvodne izjave 13. Konačne uredbe proizlazi da je uobičajena vrijednost utvrđena na temelju informacija proizvođača iz analogne zemlje, konkretno cijene plaćene na argentinskom domaćem tržištu na temelju pravila predviđenih u članku 2. stavku 7. točki (a). Temeljne uredbe.

130 Prema uvodnim izjavama 15. do 21. pobijane uredbe, nije odobrena primjena MET-a dvama kineskim proizvođačima izvoznicima tijekom ispitnog postupka revizije. Zbog toga se uobičajena vrijednost više nije mogla utvrditi na temelju stvarne domaće prodajne cijene koju je naplatio svaki od dva kineska proizvođača izvoznika, na temelju pravila predviđenih u članku 2. stavcima 1. do 6. Temeljne uredbe. Kao što to tužitelji potvrđuju, to samo po sebi nije promjena metodologije koja je protivna članku 11. stavku 9. Temeljne uredbe.

131 Međutim, iz uvodnih izjava 27. do 29. pobijane uredbe proizlazi da je za dva kineska proizvođača izvoznika u ispitnom postupku revizije uobičajena vrijednost u biti izračunana na temelju troškova proizvodnje u Argentini, a ne na temelju primjene domaće prodajne cijene u toj zemlji.

132 Suprotno onome što tvrdi Vijeće, to jest promjena metodologije u smislu članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe. Naime, prema toj odredbi, u svim ispitnim postupcima Komisija primjenjuje „istu metodologiju koja je dovela do pristojbe”. U predmetnom slučaju uobičajena vrijednost za proizvođače izvoznike kojima nije odobrena primjena MET-a izračunana je na temelju argentinskih domaćih prodajnih cijena u početnom ispitnom postupku, dok je ona u ispitnom postupku revizije za dva kineska proizvođača izvoznika kojima više nije mogla biti odobrena primjena MET-a u biti izračunana na temelju troškova proizvodnje u Argentini. S tim u vezi, valja naglasiti da tekst članka 11. stavka 9.

Temeljne uredbe upućuje na primjenu iste metodologije koja je primijenjena u početnom ispitnom postupku i u ispitnom postupku revizije. Stoga suprotno onome što tvrdi Vijeće ta odredba nije ograničena na zahtjev da se ista metodologija primijeni samo na isti gospodarski subjekt.

133 Nije sporno da se različite metodologije mogu primijeniti za izračun uobičajene vrijednosti proizvođača izvoznika, koji podliježu različitim odredbama Temeljne uredbe. Takav je primjerice slučaj proizvođača izvoznika kojima je odobrena primjena MET-a i onih kojima nije odobrena primjena MET-a. Međutim, u načelu, na temelju članka 11. stavka 9. Temeljne uredbe, institucije su dužne primijeniti istu metodologiju za izračun uobičajene vrijednosti za proizvođače izvoznike kojima nije odobrena primjena MET-a tijekom početnog ispitnog postupka i ispitnog postupka revizije, osim ako se okolnosti nisu promijenile ili se pokaže da je prvotno primijenjena metodologija protivna odredbama članka 2. Temeljne uredbe.

134 U predmetnom slučaju pobijana uredba ne upućuje na promjenu okolnosti. Čak i da je u uvodnoj izjavi 27. pobijane uredbe navedeno da izbor primijenjene metodologije proizlazi iz razlika između postupka proizvodnje vinske kiseline u Argentini i Kini, to jest prirodnog odnosno sintetičkog postupka, kao što to tužitelji pravilno ističu, te su razlike postojale i već su bile poznate u fazi početnog ispitnog postupka.

135 Valja navesti da Vijeće u svojim pismenima tvrdi da je usporedba, s jedne strane, uobičajene vrijednosti izračunane na temelju domaćih prodajnih cijena u Argentini i stoga na temelju informacija koje se odnose na postupak prirodne proizvodnje i, s druge strane, izvoznih cijena dvaju kineskih proizvođača izvoznika koje se odnose na postupak sintetičke proizvodnje pogrešna, to jest nepravična. Na upit o dosegu tog argumenta na raspravi, Vijeće je istaknulo da je takva metodologija izračuna antidampinških pristojbi protivna članku 2. Temeljne uredbe.

136 S tim u vezi, valja navesti da se u pobijanoj uredbi ne navodi da se početna metodologija pokazala protivnom članku 2. Temeljne uredbe, što je uostalom potvrđeno činjenicom da se antidampinška pristojba na snazi za druge proizvođače izvoznike i dalje temelji na uobičajenoj vrijednosti izračunanoj prema početnoj metodologiji. Da se prihvati tvrdnja Vijeća, to bi za posljedicu imalo to da bi primjena te metodologije na druge proizvođače izvoznike, čije se pristojbe i dalje računaju na temelju te metodologije, bila nezakonita. Međutim, potrebno je utvrditi da Vijeće i Komisija od donošenja Privremene uredbe ni na koji način nisu promijenili antidampinšku pristojbu koja se primjenjuje na druge proizvođače izvoznike.

137 Nadalje, valja odbiti osnovanost tog argumenta vodeći računa o činjenici da vinska kiselina proizvedena kemijskom sintezom ima ista svojstva i istu osnovnu uporabu kao i ona proizvedena iz nusproizvoda u proizvodnji vina, kao što je to navedeno u točki 1. ove presude. Stoga usporedba uobičajene vrijednosti izračunane na temelju podataka koji se odnose na postupak sintetičke proizvodnje i izvoznih cijena na temelju postupka sintetičke proizvodnje nije protivna članku 2. Temeljne uredbe.

138 Valja dodati da Vijeće ne može opravdati promjenu metodologije samo zato što smatra da je metodologija iz pobijane uredbe prikladnija. Naime, u skladu sa sudskom praksom, nije dovoljno da je nova metodologija prikladnija nego stara ako je potonja ipak u skladu s člankom 2. Temeljne uredbe (presuda od 8. srpnja 2008., Huvis/Vijeće, T-221/05, neobjavljena, EU:T:2008:258, t. 50.).

139 Naposljetku, valja odbiti argument koji je istaknulo Vijeće prema kojem bi se tumačenjem tužiteljâ izbrisala svaka razlika između proizvođača izvoznika koji su surađivali i onih koji nisu surađivali. Iz uvodne izjave 22. pobijane uredbe proizlazi da, s obzirom na to su oba proizvođača izvoznika surađivala, čime ispunjavaju uvjete predviđene u članku 9. stavku 5. Temeljne uredbe (koji je postao članak 9. stavak 5. Uredbe 2016/1036), oni imaju pravo na osobni tretman. Stoga su, za razliku od proizvođača izvoznika koji nisu surađivali, imali pravo na individualnu antidampinšku pristojbu služeći se svojim odnosnim izvoznim cijenama.

140 K tomu, iz sudske prakse proizlazi da se na temelju članka 9. stavka 5. Temeljne uredbe pojedinačna antidampinška pristojba uobičajeno izračunava usporedbom uobičajene vrijednosti koja se primjenjuje na sve proizvođače izvoznike i pojedinačnih izvoznih cijena predmetnog proizvođača (vidjeti u tom smislu presude od 4. veljače 2016., C & J Clark International i Puma, C-659/13 i C-34/14, EU:C:2016:74, t. 130., i od 26. studenoga 2015., Giant (China)/Vijeće, T-425/13, neobjavljena, EU:T:2015:896, t. 47.). Stoga valja odbiti argument koji su istaknuli Vijeće i Komisija na raspravi koji se odnosi na odbijanje prvog tužbenog razloga na temelju članka 9. stavka 5. Temeljne uredbe.

141 Naime, valja istaknuti da je logično da je, kada se MET primjenjuje na više proizvođača izvoznika, uobičajena vrijednost drukčija za svakoga jer je izračunana na temelju podataka koji se na njih odnose. Nasuprot tomu, nema razloga da uobičajena vrijednost bude drukčija u slučaju više proizvođača izvoznika kojima je odbijen status MET jer se u toj situaciji izračun uobičajene vrijednosti temelji na informacijama analogne zemlje i, dakle, neovisno o informacijama koje se na njih odnose. U potonjem slučaju proizvođač izvoznik uvijek može zatražiti osobni tretman, što podrazumijeva da će se pojedinačna dampinška marža izračunati usporedbom uobičajene vrijednosti, koja je jednaka za sve, i vlastitih izvoznih cijena, umjesto usporedbom uobičajene vrijednosti s izvoznom cijenom industrije.

142 S obzirom na prethodno navedeno, valja prihvatiti prvi tužbeni razlog. Pobijanu uredbu stoga treba poništiti.

143 Prema tome, Opći sud ne treba ispitati ostale razloge koje su tužitelji istaknuli.

Zahtjev za održavanje na snazi učinaka pobijane uredbe

– *Argumenti stranaka*

144 U slučaju da se tužba za poništenje prihvati, tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da održi na snazi učinke pobijane uredbe sve dok Vijeće ne donese odgovarajuće mjere kako bi postupilo u skladu s presudom Općeg suda na temelju članka 264. drugog stavka UFEU-a. S tim u vezi tužitelji ističu da bi posljedica pukog poništenja pobijane uredbe bila da ta da bi ih stavilo u još težu situaciju jer bi bili izloženi dampingu dvaju kineskih proizvođača izvoznika, u očekivanju donošenja provedbenih mjera Vijeća. Oni pojašnjavaju da cilj njihove tužbe nije poništenje svih učinaka pobijane uredbe, nego njezin ispravak. Zbog toga nije potrebno dati neopravdanu prednost dvama kineskim proizvođačima izvoznicima.

145 Prema mišljenju Vijeća, nije dokazano da su ispunjeni uvjeti za primjenu članka 264. drugog stavka UFEU-a. Konkretno, Vijeće ističe da valja uzeti u obzir sve uključene interese, osobito one uvoznika koji moraju plaćati nezakonite antidampinške pristojbe sve dok institucije ne reagiraju. Usto, tužitelji nisu dokazali postojanje važnih razloga pravne sigurnosti za održavanje na snazi učinaka pobijane uredbe.

– *Ocjena Općeg suda*

146 Uzimajući u obzir poništenje izrečeno presudom od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372), nije moguće prihvatiti zahtjev tužiteljâ u pogledu društva Changmao Biochemical Engineering. Međutim, taj je zahtjev moguće prihvatiti u pogledu društva Ninghai Organic Chemical Factory.

147 S tim u vezi, valja istaknuti da se tužba ne odnosi na ukidanje antidampinške pristojbe koja proizlazi iz pobijane uredbe, nego na njezinu zamjenu mjerom strožeg dosega koja sadržava višu antidampinšku pristojbu na temelju eventualno drukčije metodologije izračuna. Osim toga, ako posljedice samog poništenja pobijane uredbe za učinak mogu imati ugrožavanje općeg interesa politike Unije u području

antidampinga, valja, kako bi se osigurala učinkovitost takvih mjera i suprotno prigovorima Vijeća, održati antidampinšku pristojbu koja proizlazi iz pobijane uredbe na snazi sve dok institucije ne poduzmu mjere kako bi postupile u skladu s ovom presudom, u skladu s člankom 264. drugim stavkom UFEU-a (presuda od 20. ožujka 1985., Timex/Vijeće i Komisija, 264/82, EU:C:1985:119, t. 32.).

148 Usto, valja uputiti na točke 101. do 113. ove presude kad je riječ o pravnom interesu tužiteljâ unatoč poništenju pobijane uredbe.

149 Stoga valja prihvatiti zahtjev za održavanje na snazi učinaka pobijane uredbe u dijelu u kojem nije poništena presudom od 1. lipnja 2017., Changmao Biochemical Engineering/Vijeće (T-442/12, EU:T:2017:372).

Troškovi

150 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da je Vijeće izgubilo spor, treba mu naložiti snošenje troškova, u skladu sa zahtjevima tužiteljâ.

151 U skladu s člankom 138. stavkom 1. Poslovnika, države članice i institucije koje su intervenirale u postupak snose svoje troškove. Stoga će Komisija snositi vlastite troškove.

152 Sukladno odredbama članka 138. stavka 3. Poslovnika, Opći sud može odlučiti da intervenijent koji nije jedan od nabrojenih u stavcima 1. i 2. navedenog članka snosi vlastite troškove. U okolnostima ovog slučaja treba odlučiti da Changmao Biochemical Engineering snosi vlastite troškove.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (osmo prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. **Poništava se Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 626/2012 od 26. lipnja 2012. o izmjeni Provedbene uredbe [Vijeća] (EU) br. 349/2012 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz vinske kiseline podrijetlom iz Narodne Republike Kine.**

2. **Antidampinška pristojba određena Provedbenom uredbom br. 626/2012 održava se na snazi u pogledu proizvoda društva Ninghai Organic Chemical Factory sve dok Europska komisija i Vijeće Europske unije ne poduzmu mjere kako bi postupili u skladu ovom presudom.**

3. **Vijeće će snositi vlastite troškove i troškove društava Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl i Comercial Química Sarasa, SL.**

4. **Komisija će snositi vlastite troškove.**

5. **Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd će snositi vlastite troškove.**

Collins Kancheva Bieliūnas

Barents Passer

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 3. svibnja 2018.

Potpisi